

Prima instanță: Jud. Buiucani Jud. N. Pasecinic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:

M.Guzun, I.Cotruță, N.Simciuc

ÎN C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Primarul or. Durlești privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 11 iulie 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Primarului or. Durlești Eleonora Șaran, intervenient accesoriu Doina Constantinova-Ogîlca cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii a indicat că, la 16 februarie 2016, Primarul or. Durlești a adoptat dispoziția nr. 13 „Cu privire la angajarea în funcția de responsabil în comunicare al Primăriei or. Durlești”.

A menționat că, controlul a fost efectuat sub aspectul legalității, în urma căruia s-a constatat că, dispoziția nominalizată a fost adoptată contrar prevederilor legale.

A comunicat că, Primarul or. Durlești nu a examinat notificarea privind abrogarea dispoziției date și nu a remis nici un răspuns în acest sens.

Totodată a explicat că, prin dispoziția nr. 13 din 16 februarie 2016 „Cu privire la angajarea în funcția de responsabil în comunicare al Primăriei or. Durlești”, Primarul or. Durlești Eleonora Șaran a dispus angajarea Doinei Constantinova-Ogîlca, responsabilă în comunicare în cadrul Primăriei or. Durlești, începând cu data de 16 februarie 2016.

A relevat că, Constanținova-Ogîlca Doina a mai fost angajată și în funcție de jurist al Primăriei or. Durlești și a Consiliului or. Durlești, începând cu data de 16 februarie 2016, în baza dispoziției Primarului or. Durlești nr. 12 din 16 februarie 2016 „Cu privire la angajarea în funcția de jurist al Primăriei or. Durlești și a Consiliului or. Durlești”.

A susținut că, calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit.

Consideră că, Primarul or. Durlești putea să dispună prin dispoziție cumularea unei funcții publice vacante, dar nicidecum nu putea să dispună angajarea unui funcționar public din cadrul Primăriei or. Durlești, într-o altă funcție. Or, contractul dat este un act subsecvent al dispoziției considerate ilegale de către Oficiul teritorial Chișinău.

Solicită anularea dispoziției Primarului or. Durlești din 16 februarie 2016 nr. 13 „Cu privire la angajarea în funcția de responsabil în comunicare al Primăriei or. Durlești” și a contractului individual de muncă nr. 4/16 din 16 februarie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Primarul or. Durlești privind anularea actului administrativ, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016.

La 11 august 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 mai 2017, expediată în adresa părților la 09 iunie 2017 (f.d 108), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 a fost depus la 11 august 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor

invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem, (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433,

completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu